

skal gælde for Aaret 1926—27, men sandelig ikke for Februar og Marts 1926, det skal gælde for Finansaaret 1926—27, der begynder den 1. April 1926.

Til det ærede Medlem Hr. Jønson kan jeg ikke sige andet end, at naar han nu hører, at Ønsket om Udvalg er fremsat for ikke straks at tage afgørende Stilling imod Lovforslaget, men er fremsat, for at der kan blive Lejlighed til at faa Oplysninger om, hvorledes Situationen er i Øjeblikket, saa er det ganske givet, at i dette Ønske om Oplysninger er indbefattet Ønsket om at tage Hensyn til de Oplysninger, man faar. Er Oplysningerne af en saadan Natur, at man mener, det ikke betyder noget, om Statskassen yder en Smule mere eller mindre, idet Kommunerne fremdeles kan klare sig, ja, saa kan man ikke gaa med til at forhøje det Tilskud, der allerede paa Grund af Pengenes forhøjede Værdi er forhøjet.

Socialministeren (Borgbjerg): Til den ærede sidste Taler skal jeg kun sige, at det vil dog ogsaa have Betydning for Hjælpekasserne, at de hurtigst muligt faar at vide, hvilket Statstilskud de vil faa for det kommende Finansaar; det kan dog i nogen Grad paavirke deres Økonomi. Denne skal naturligvis altid være forsvarlig, men naar der findes uforskyldt Nød, skal de jo bidrage til at afhjælpe den, og det vil da have sin Betydning, at de hurtigst muligt faar at vide, hvor stort et Statstilskud de kan regne med i den kommende Tid. Det vil ogsaa have Betydning for deres Administration i Øjeblikket. For øvrigt har jeg nævnt dette overfor det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen, der antydede, at Udvalget kunde faa en anden Opgave, nemlig ogsaa at beskæftige sig med den egentlige Arbejdsløshed, og dér mente jeg, det maatte ske ganske overordentlig hurtigt, hvis det skal gøre nogen Nytte.

Det ærede Medlem Hr. Parkov sagde, at det ikke kunde nytte, at jeg drog Militærudgifterne frem. Jeg gjorde det overfor det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen, som sagde, at der maatte en gennemført, udpræget Sparsommelighed til, og jeg sagde da, at indenfor Regeringen, i alle Ministerierne, er man i fuld Gang hermed, og saa nævnte jeg ligesom det ærede Medlem Hr. Mads Larsen ogsaa Militærudgifterne. Det kan virkelig ikke nytte, at man forlanger udpræget, gennemført Sparsommelighed af Regeringen og saa siger, naar Regeringen kommer med Planer om Besparelser paa et af de Omraader, hvor det er allerlettest,

hvor det for den store Befolkning vil ligge allernærmest at spare: Ja, gennemført Sparsommelighed, men dog ikke gennemført dér! Det er ikke, hvad jeg vil kalde for gennemført Sparsommelighed. Det var i den Sammenhæng, jeg sagde: Selvfølgelig maa der ogsaa skæres ned og skæres dybt ned paa de militære Udgifter, hvis Landet skal komme igennem den økonomiske Krise, hvori vi for Tiden befinder os.

Kragh: Den højtærede Socialminister siger, at bortset fra Lønningerne, som naturligvis maa rette sig efter Pristallet, beskæftiger man sig indenfor Regeringen i gennemført Grad med Besparelsspørgsmaal, og det drejer sig om samtlige Ministerier og samtlige Budgetter. Maa jeg spørge den højtærede Socialminister: Beskæftiger han sig ogsaa med gennemførte Besparelsesbestræbelser for sit Budgets Vedkommende? Thi her i Folketinget har vi ikke set andet Udslag af disse Bestræbelser end Krav fra den højtærede Ministers Side om Forhøjelser, hver Gang den højtærede Minister viser sig her paa Talerstolen.

Formanden: Jeg gør opmærksom paa, at det er Lovforslaget om Tilskud til Hjælpekasserne, der behandles, og at man selvfølgelig ikke kan komme ind paa en almindelig Drøftelse af Besparelse paa alle øvrige Omraader.

Socialministeren (Borgbjerg): Jeg skal svare det ærede Medlem Hr. Kragh: Ja, ogsaa jeg beskæftiger mig med Besparelser paa mit Budget, men jeg kan naturligvis ikke foreslaa Besparelser i de Tilfælde, Udgifterne flyder af bestaaende Love.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kragh har Ordet for en kort Bemærkning.

Kragh: Hvis den højtærede Socialminister skal beskæftige sig med Besparelser paa sit Budget, som i det hele taget skal betyde noget som helst, saa maa han under Hensyn til, at de $\frac{9}{10}$ af hans Budget er bundet ved bestaaende Love, beskæftige sig med Spørgsmaalet om Ændring af disse. Men jeg forstaar paa den højtærede Minister, at dette ikke er Tilfældet. De Ændringsbestræbelser, som den højtærede Minister udfolder, gaar stadig ud paa at forøge de Udgifter, der følger af bestaaende Love; saa er de ikke længere hellige og ukrænkelige, naar der er Tale om Forøgelse, men det er de, forstaar jeg, efter hvad den højtærede Minister nu sagde, i de Tilfælde, hvor der